

Աւճանային բաղաբական սեղոնց սկսվեց մեծ նորությամբ: Մոսկվայում ՌԴ նախագահ Վլադիմիր Պոլտինի հետ հանդիպման ժամանակ ՀՀ նախագահ Սերժ Սարգսյանը հայտարեց, որ Հայաստանը մտադիր է անդամակցել Մասնային միությանը եւ աղաջակա Եվրասիական միությանը եւ խսորեն հետեւելու նրա ռեզլամենտներին: Այս նորությունը մեկ երեկոյի ընթացքում ոռումքի դեմ դայթեց ամառային ժողով ընդարձագած հայաստանյան հասարակության մեջ եւ միանգամհց վերջ դրեց այն սարակուսանին, թե ինչպես է Հայաստանը դատկերացնում իր ինտերման հեռանկար:

Ծընթացները մի փոր առաջ անցան զուտ սնտեսագիտական ակադեմիական եւ հասարակական բնարկումներից, չնայած արդեն դարձ է, որ Եվրասիական սնտեսական միուրիանը անդամակցությունը միայն դրական հետեւանքներ է խոսանում: Ինչպես արդեն գրել ենք, սնտեսագիտական հաշվարկները հանրությանը կներկայացվեն սեղտեմբերի վերջին, եւ բոլորը, այդ թվում եւ հոռետեսները, հնարավորություն կունենան մանրանասնորեն ծանոթանալու սնտեսագիտական կանխատեսումներին: Այսօր հարցը ժեղափոխվել է բաղադրական դաշտ, եւ Դայաստանը դեմք է լոկ բացարի եւ մեկնաբանի իր դիրքությունը առաջ անցնելու մասին:

հայտարարում են Նախագահ
Պոլիտիկական կուսակցության համար՝
ուղարկելով պատճենաբառը՝ ուժի մեջ մտնելու օրը՝ 2019 թվականի հունվարի 1-ին:

Եկել լինենք մինչեւ վերջ անկեղծ: Որ Դայաստանը Ռուսաստանի սեր ռազմավարդական դաշնակիցն է եւ արժանադաշվորեն ու դարտաճանաչորեն անցած բոլոր տարիներին կատարել է իր գործընկերային եւ դաշնակցային դարտավորությունները, աշխարհում խաջ հայտնի է բոլորին: Եթե վերջին ամիսների բաղադրական ինտրիկը փորձենք վերլուծել հետադարձ հայացքով, ապա դեմք է ընդունենք, որ հարցը ներկայանում էր այլ կերպ:

միության անդամակցելու վերաբերյալ Դայաստանի արած հայտարարությունից, հաղթելու է համագործակցելու Եւ Երկխոսելու միանգամայն բանական ձգումը:

Տարածաւութանային
ինսեգրումը որպես նա-
խաւում գլոբալ ինսեգր-
ման գործընթացների

զանային աճվատանգության ճար-
արաբետության մեջ կարողա-
նանք խաղալ կառուցղական
դեր: Իմ դագասի գործընկերնե-
րից մեկը, հայսնի սնտեսագետ
Բերենատեւը, մի առիթով շատ
դիլուս ասել է, որ մեր օրերում
փոր դետությունները կարող են
դահլանել իրենց ինքնիշխա-
նությունը միմիայն մեծ շուկա-
ներում ինտերվելու դեմքում:
Մենք ընտել ենք այս շուկան, որ-
տեղ Քայաստանը գտնվել է Վե-
րջին 200 տարին եւ որի սնտեսա-
կան օգուտները տեսանելի հե-
ռանկարում միանգամայն շո-
ւափելի են լինելու: Ինչ վերա-
բերում է մեր բաղաբակրական
կողմնորուժանը, աղա մենք ու-
զում ենք ապրել այնտիսի մեծ

Եվրասիական միության անդամակցության հեռանկարը դաշտավայրում

Նետարքրական է, որ Արևմուս-
թի մամուլը երեք այնքան շատ եւ
հանգամանորեն չի բնարկել
նախազարդ Վլատիկին՝ Պուտինի
ավելի մեծ Եվրոպա ունենալու
տեսականը, որքան վերջին օրերի
ընթացքում։ Դա տեղի է ունենում
G20 գագաթաժողովի նախօ-
րեն, որտեղ սպասվում է, որ Ռու-
սաստանը հանդես կգա Եվրո-
պայի հետ ազատ առեւտիշ ուղղա-
ձևավորելու մի նոր առաջարկու-
թյամբ։ Ժե ինչ տես կը նոյնինի
այդ առաջարկությունը եւ ինչ
զարգացումներ կարելի է ակն-
կալել, առաջմ միայն վերլուծու-
թյունների եւ կանխատեսումների
առարկա է։ Փաս է, որ աղազա-
Եվրափական սնտեսական միու-
թյանը Դայաստանի մասնակցու-
թյան բարձր մակարդակով երա-
խին ստանալուց հետո Ռուսա-
սանը իր տեղեկատվական-ֆարոզ-
չական մեթենայի պլան ուղղել է
Ուկրաինայի կողմը, որի Մաքսա-
յին միությանը անդամակցելու
հեռանկարը սկսում է ռազմա-
վարական նշանակություն ստա-
նալ։

Այս վելութեականը գրելու
նողատակը դարձելն է, թե ինչ-
դես է դիրքավորվելու Դայաստա-
նը Մասսային միության գծով իր
դաշնակիցների եւ մինչ այս դա-
հի գործնկեր համարվող Եվրո-
պական միության հետ։ ԶԼՇ որ
այս դիրքավորումից, մեր դեռու-
թյան միջազգային դերակատա-
րությունից կախված է լինելու
Դարձակային Կովկասի բաղադր-
կան եւ տնտեսական անվտան-
գության հեռանկարը։ Առանց
չափազանցելու այս հարցերն ի-
րականում անվտանգային նուա-
նակության հարցեր են, որով-
հետեւ սիրիական զգնաժամի
դաշտառով մեր հարավային
սահմաններից ոչ հեռու կրկին
դայրունավտանգ իրավիճակ է
ստեղծվում։

Հայաստանի
անդամակցությունը
Մասնային միությանը
որպես հայ-ռուսական
ռազմագովարքական
դաշինքի տրամաբանա-
կան շարունակություն

Սախային միությանը Հայաստանի անդամակցության մասին մեր Երկրի ընդունած որոշումը խոռոչ հաշվով դեմք է որ հասկանալի եւ համոզիչ լինի Հայաստանի բոլոր գործընկերների համար: Քաղաքական գոր-

Նոր բաղաբական իրողություններն աշխարհում նոր որոշումների եւ աշխարհը գլոբալ ցացումներից հեռու դահելուն ուղղված բաղաբական բայերի անհրաժեշտություն են առաջ բերում: Ըստ տարի առաջ, երբ հետխորհրդային դեսությունները փորձում էին կառուցել իրենց նոր սնտեսական եւ բաղաբական համակարգերը, ստեղծվեց մի վիճակ, երբ նոյնիսկ հսկա Ուսուաստանը չէր դիմարկվում որեւէ այլ կերպ, քան իրեւ սնտեսադես հզոր Արևմուտիքի հումքային կցորդ եւ աղրանքների ստրաման շուկա: Ուստաստանի Դաշնության աճող միջազգային դերը նկատելի դարձավ միայն Վերջին տարիներին, երբ դաշտուական Մոսկվան սկսեց բացեիքաց հայտարարել բազմաբնեու աշխարհի ինֆորմայն բեւեռ լինելու լուրջ հավակնության մասին: Մասսային միության՝ որդես Ուստաստանի գլխավորությամբ սնտեսական միջազգային (նոյնիսկ Վերազգային) կազմակերպության եւ ինֆորմացուայի մասին բնակարգումները Եվրոպայում եւ Ամերիկայում նոր-նոր են սկսվում, եւ դա հնարավոր է դառնում միայն այն դարագայում, երբ Ուստաստանի ռազմաբաղաբական դաշնակիցները, այդ թվում եւ Հայաստանի Հանրապետությունը,

Կահօղովկի⁶ արդյոյն Հայաստանն ընդգրկել այն աշխարհաբաղական ճեղվածքում, որը բաժանում է Եվրոպական միությունը Եվրասիական միությունից եւ կոչվում է Եվրոպայի նոր հարեւանություն։ Այնհայս է, որ այս հարցը մեր՝ Մասնային միությունն մնելով ամբողջությամբ չի փակվում։ Այն մնելու է Եվրոպական միությանը հարաբերությունների նոր ձեռաչափեր փնտելու թե իր նոր հարեւանների հետ, որոնք կողմնորոշվել են դեմքի Եվրասիական միություն, եւ թե բուն Ռուսաստանի հետ, որը ցանկանում է ռազմավարական գործընկերային հարաբերություններ հաստել Եվրոպական միության հետ։ Մենք դեմք է հասկանանք, որ մինչեւ ԱՍԽ-ի, Եվրոպական միության եւ Ռուսաստանի Դաշնության միջև չկարգավորվեն գլորեալ երկխոսությունն ու փոխազդակցությունը, միջազգային ասղարեգի փոքր խաղացողները մշաւական լարվածության եւ դիսկուսիոնից զացումներ են ունենալու։ Հայաստանն աղացուցեց, որ հավատարին է իր դաշնակցային դարսին եւ ի վիճակի է աղացուցելու Եվրոպական գործընկերներին, որ կարող է կառուցղական եւս մեկ հարթակ դառնալ Եվրոպա-Ռուսաստան համագործակցության համար։ Մեր բնական վիճակը իրականում դա է հոււում։ Ռուսաստանում, Ուկրաինայում, Բելառուսում եւ Ղազախստանում միասին վերցրած աղրում է ճիշտ այնքան հայ, որքան Հայաստանի Հանրապետությունում։ Եվրոպական միությունում հայերի այսօրվա թիվը գնահատվում է մոտավորաբես 900 հազար, սա-

Կայս այդ սփյուռքի և նմեսական դրսենցիալը առաջմն շատ թույլ է, իսկ հասարակական, այդ բվում բաղաբական ինքնակազմակերպվածության դրսեութունները առաջմն զգալի են միայն այսպես կոչված հին համայնքներում, որդիսիի են Ֆրանսիան, Հունաստանը, մասամբ՝ Բուլղարիան: Այսուհանդերձ այս սփյուռքը ի վիճակի է խաղալու դրական ուժը Հայաստան-Եվրոպա հարաբերությունների զարգացնելու համար: Այդ մասին գիտեն նաև Եվրոպայում, եւ անկախ այն զգացական մոտեցումից, որը կարող է առաջանալ Եվրասիական և նմեսական

Եվրոպայում, որտեղ հասվում եւ հաշվում են Ռուսաստանից, Եվրոպական միությունից եւ ԱՄՆ-ից մեզ հասնող իմորութեանքի վեկուները: Մեր այս Վիճակում մեր դիրքուուններն ու տեսակետները ավելի ազնիվ են հնչելու, և մենք խոսելու ենք ավելի համարձակ ու ընդունելի, այն դեմքում, երբ մենք ուղղակի բռնկեր լինեինք երկու մեծ բաղադրականությունների միջեւ: Նորից ուզում եմ համոզված ասել, որ Հայաստանը դեմք է դառնա մի հարթակ, որտեղ բննակեալ թե բաղադրական-աշխարհայցային մակարդակի, թե կոնկրետ բաղադրական-սնանդական մակարդակի հարցեր ոռուսների ու Արանց դաշնակիցների մի կողմից, եւ Եվրոպացիների մյուս կողմից, միջեւ:

Մասային միությանը մեր անդամակցության որոշումը գալիս է լրացնելու ՀԱՊԿ-ի ժօղանակներում ռազմավարավական դաշինքին եւ սկսում է դառնալ անվտանգային մակարդակի փաստարկ մեր տարածաշրջանային բարերարականության մեջ: Եթե Վրաստանում (ինչ որ այժմ բնարկվում է) սկսեն գերիշխել տարածաշրջանային ինտեգրացիոն գործընթացներում ներգրավվելու տրամադրությունները, առաջ մտածելու հերթը լինելու է Աղրեջանինը: Նորից դեսք է կրկնենք, որ երբ ասում ենք Դայաստան, մեր մտում եւ լեզվին նաեւ Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետությունն է՝ անվտանգության իր երաշխիքներով: Թվում է, թե դա հասկանալի է նաեւ բոլոր նրանց համար, ում հետ հնտերվելու տրամադրություններ ու մատղություններ ունի մեր երկիրը: Պարզից էլ դարձ է, որ Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության անվտանգության հաշվին որեւէ որոշում չի ընդունվելու եւ որեւէ նման որոշում որեւէ մենք չի էլ ակնկալելու: Այս իրողության վրա էլ կառուցվելու են բանակցությունները ավելի մեծ ընդհանուր ուղղականերին նաև կազմելու համար: Սա էլ բոլոր մակարդակներում ինտերացիոն գործընթացներին Հայաստանի Հանրապետության կառուցղական մասնակցության շատ դարձ ու հասմանակի բանաձեռն է:

